

[Chr. Christiansen.]

at gøre. I Stk. 1 siges der: „Censuren Godkendelse kan betinges af, at der ikke tilstedes Børn under 16 Aar Adgang til Forevisningen“ og i Stk. 2: „Censuren kan ved sin Godkendelse af en Film betegne den som egnet til Forevisning for Børn“. Der har i de senere Aar fra enkelte Sider været rejst nogen Kritik over ganske bestemte Films, hvis Titler jeg dog ikke her skal nævne. Det viser, at der er nogen Uenighed om, hvordan denne Filmcensur skal virke.

Der er navnlig eet Omraade, som jeg her ønsker at pege paa. Det er med Hensyn til Aldersgrænsen 16 Aar. Jeg har den Opfattelse, at denne Betegnelse, som gives af Filmcensuren til enkelte Films, fra mange Sider bliver betragtet som en god Reklame, ofte en kærkommen Reklame, som betyder, at netop de unge mellem 16 og 18 Aar i særlig Grad søger disse Forestillinger. Jeg vil hævde den Opfattelse, at det kunde maaske være mindre væsentlig at forbyde Børn under 16 Aar Adgang til at se disse Forestillinger; de vilde formentlig ikke forstaa meget af det, der foregik, og vilde synes, at det var en daarlig Film. Derimod vil de, der er imellem 16 og 18 Aar, maaske i højere Grad søge disse Films, netop fordi de har faaet en saadan Betegnelse. Jeg tror derfor, der var Grund til nærmere at overveje hele dette Spørgsmaal.

Der kunde jo ogsaa tænkes den Tanke, at de Films, der ikke kan vises offentligt uden nærmere Betingelser, maaske ikke burde frem, i hvert Fald ikke i de almindelige Biografteatre. Jeg har gerne ønsket at rejse dette Spørgsmaal, for jeg tror, at det har nogen Betydning.

Maa jeg dernæst sige et Par Ord om Lovforslagets §§ 24 og 25. Der findes Bestemmelser om Oprettelse af Filmsraadet. Jeg kan tiltræde, hvad der her er foreslaaet, men vil dog gerne nævne, at Filmskommissionen havde ønsket to Repræsentanter fra Biografbevillingshaverne. Det bliver et Spørgsmaal, som vi kan beskæftige os med i Udvalget, og der kunde maaske ogsaa være Grund til nærmere at overveje, om der var andre Interesser, der skulde varetages i dette Filmsraad.

Med Hensyn til Bevillingsafgifterne et Par Bemærkninger. I § 26 findes de tidligere kendte saakaldte Bevillingsafgifter, hvorimod der i § 27 foreslaas en ny Afgift af Biografteatrenes aarlige Overskud. Principielt er det egentlig ikke noget nyt, som her foreslaas. Det er blot anderledes formet, end der tidligere har været Tale om.

Jeg tænker her ikke alene paa Bestemmelserne i den gældende Lov, hvorefter man kan paalægge Bevillingshaveren en Afgift af Overskuddet, dog ikke mere end 10 pCt. af det Beløb, hvormed Overskuddet overstiger 20 000 Kr. Jeg tænker her ogsaa paa de Afgiftsbestemmelser, som daværende Justitsminister Rytter fremsatte Forslag om her i Tinget den 4. Marts 1921. Det hedder herom i det paagældende Forslag:

„For Bevillingen betales en Afgift, der afpasses efter det Omfang, hvori Bevillingen tillades udnyttet, og som ikke maa overstige 3 Øre pr. Plads pr. Forestilling.“

Hvis man skulde tænke sig, at denne Afgift var gennemført og gældende i Dag, vilde det vise sig, at den vilde indbringe til det offentlige ikke mindre end 2 Mill. Kr., hvoraf $\frac{1}{3}$ skulde tilfalde Kommunerne og $\frac{2}{3}$ Staten. Der er saaledes ingen som helst Anledning til Panikstemning. Bestemmelserne om Afgift af Overskuddet er hverken fantastiske i deres Form eller, i deres Indhold, nogen Haan mod Bevillingshaverne.

Ved nærmere Eftertanke vil det store Flertal af Bevillingshaverne ogsaa forstaa Betydningen af de store samfundsmæssige Interesser, der ligger i dette Lovforslag. Jeg vil nævne, at af de 396 Bevillingshavere vil de 329 slet ikke blive berørt af Overskudsafgiften. Med andre Ord, kun 67 af de Biografteatre, der findes i Landet, vil komme til at svare Afgift efter de foreslaaede Bestemmelser. Jeg tror ikke, der er nogen Mulighed for at rejse nogen større Stemning i Folket, naar man ser, at Forholdene i Virkeligheden er saaledes.

Jeg hilser med Glæde de Bestemmelser, der findes i § 28 om Fordelingen af det Beløb, som indvindes. Jeg tror, de kan faa stor Betydning for Filmens kulturelle Udvikling. Jeg vil gerne spørge den højtærede Justitsminister, hvad der forstaaes ved „dansk Teater“. Er det de private Teatre og Provinselskaberne, man her har tænkt paa? Hvis det er Tilfældet, tror jeg det er en Bestemmelse, der vil faa stor Betydning i den kommende Tid. For nogle Aar siden oprettedes der et Selskab, der hedder Dansk Kulturfilm, og som siden da har søgt at løse en Række Opgaver paa Kulturfilmens Omraader; de har skaffet en Serie af Films, som har betydet uhyre meget. Jeg tror, at dette Arbejde ved denne Lovs Gennemførelse vil yderligere udbygges.

Jeg tillader mig med de Bemærkninger, jeg her har gjort, at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og til Gennemførelse her i Rigsdagen.